

FRANCESC VALLS I JUNYENT, EN EL RECORD

JORDI CATALAN
MIQUEL GUTIÉRREZ

Francesc Valls i Junyent va néixer a Igualada el 23 de juliol de 1966. Va ser un home profundament arrelat a la seva terra, els Hostalets de Pierola, municipi a cavall de les comarques de l'Anoia i del Penedès. Són terres de vinyes excelses i treballadors fermes, els rabassaires. Es va iniciar en la recerca històrica durant la seva adolescència, molt abans de llicenciar-se en Història per la Universitat de Barcelona. Va ser, així mateix, un investigador obert al món i amb una mirada global, com posa de manifest la seva obra i en particular el seu treball *La Catalunya Atlàntica*, que va merèixer elogis de mestres de mestres com Jordi Nadal o Josep Fontana. Francesc venerava l'obra de Pierre Vilar i va aportar nova evidència que reforça

les interpretacions de l'historiador francès.

La seva tesi doctoral, *El paper de les exportacions vitícoles en la configuració de les relacions exteriors de l'economia catalana: 1672-1869*, dirigida pel doctor Pere Pascual, va sobresortir per la seva ambició temàtica i per la seva extensió cronològica, obrint nous camins per comprendre la inserció de la viticultura mediterrània al món global. Hom pot considerar obres de referència en la història econòmica de Catalunya els seus llibres: *La dinàmica del canvi agrari a la Catalunya interior. L'Anoia, 1720-1860*, Abadia de Montserrat, 1996; i *La Catalunya Atlàntica. Aiguardent i teixits a l'arrencada industrial catalana*, Eumo, 2004. La diversitat d'interessos i el seu olfacte per descobrir nous filons d'investigació el van convertir en un especialista de primer ordre de la història de la viticultura catalana, del comerç del Set-cents, del món rabassaire, de la indústria del cava, del mercat del cotó a Barcelona, de les fluctuacions econòmiques en el segle XVIII o del desenvolupament comparat entre Catalunya i Llenguadoc. En total, Francesc Valls va publicar uns 50 articles i capítols de llibre, entre els quals tres treballs a la *Revista d'Igualada*: «L'incident dels Hostalets de Pierola de 1904: un episodi de la decadència del caciquisme dels Godó al districte d'Igualada» (41, setembre de 2012); «En el centenari de la Primera Guerra Mundial. L'hostalenc Josep Raventós i Casals,

un internacionalista a la pàtria de Jean Jaurès» (51, desembre de 2015); i «Els Fló. Una nissaga de ferrers» (56, setembre de 2017, un dels seus darrers treballs).

Es va casar amb Lourdes Ribas i del seu matrimoni van néixer Marta (periodista) i Laura (futura historiadora). Va dinamitzar i va contribuir a propulsar el Centre d'Estudis Comarcals d'Igualada. Va ser secretari del departament d'Història i Institucions Econòmiques de la Universitat de Barcelona i del Centre d'Estudis Antoni de Capmany. Va formar part del consell de redacció de les revistes *Recerques* i *Miscellanea Aqualatensia*. Francesc, així mateix, va estimar als llibres amb passió i va dedicar molts esforços i hores a ampliar i defensar el fons bibliogràfic de la seva universitat. Les classes d'en Francesc van fer gaudir i van educar successives generacions d'economistes i politòlegs. I a més d'investigador d'excel·lència i docent innovador, va destacar per les seves condicions humanes. Noble i modest, com pocs. Profundament bo i sagaç, va morir el 30 de novembre proppassat.